

بواسطه جناب آقا عبد الوهاب زائر علیه بهاء الله الابهی
والده محترمه امة الله فاطمه سلطان اخوی آقا عبد الحسین اخوی آقا جمال همشیره ربابه حرم اخوی فاطمه دو صبیّه مریم
سلطان ربابه و جناب آقا میرزا علی علیهم و علیهنّ البهّاء الابهی

هو الله

ای منتسبین جناب زائر آقا عبد الوهاب آن فائز بعتبه مقدسه ایامیکه در بقعه مبارکه بود در تشرّف بآستان و ملاقات با دوستان
همواره بذکر و فکر شما مشغول بود هر دم یادی مینمود و در هر نفس از جان و دل فریادی میکرد فی الحقیقه بوفا قائم بود و
در محبت و صفا دائم شرط وفا اینست که انسان در عتبه رحمان بیاد یاران افتد و عون و عنایت خواهد و صون و حمایت
طلبد الیوم میدان وسیع و گوی و چوگان سهل و یسیر و موهبت بی پایان مشهود و عیان تا چه نفسی جولان دهد و گوی سبقت
و پیشی از میدان بریاید باید کلّ همّت بگمارند و عزم جزم فرمایند و در عالم انسانی استعداد و قابلیت بنمایند مهبط فیوضات
گردند و مرآت تجلیات شوند مصدر انوار گردند و محرم اسرار شوند این عبد در حقّ جمیع دعا نماید و بملکوت اسرار در لیل
و نهار تضرّع و ابتهال کند و یاران و اماء رحمان را روح و ریحان طلبد و فضل و موهبت حضرت مّان جوید و علیکم و علیکنّ
البهّاء الابهی ع ع

۳ رجب ۱۳۲۸